

valget foreslog; men „det er dog kommet os betydelig i For-købet, og jeg ser ikke nogen Naturnødvendighed for, at vi i alle mulige Henseender altid skulle være de sidste.“ \*) De unge Piger, der væsentlig fortsætte deres Liv i Fædrenehjemmet, have vel mindre Evne til at haandhæve deres Myndighed, men ogsaa mindre Brug for den, medmindre de blive slet behandlede af deres Nærmeste; thi da var det dobbelt vigtigt for dem at kunne unddrage sig dette Forhold. Efter min Overbevisning vil den praktiske Følge af Retten hertil ikke være, at de med deres Formue ville drage ud i Verden, men den, at naar de vide sig ikke at være stavnsbundne til Familiens, maaske til en meget egennyttig og hjerteløs Families Vilje, saa vil deres Stilling i denne Familie og deres Behandling blive bedre. Naar Kvinderne fik Myndighed og Adgang til Næringsdrift, saa at Ægteskabet ikke kom til at staa som den eneste Udvej, vilde maaske mangt et Ægteskab, som ellers vilde indgaas af saadanne Motiver, blive undladt, og Ægteskabet selv derved forædles. Det er en af de store tilfredsstillende Følger af at give gode og vise Love, at de paa-trykke Folkets Karakter deres Aandsstempel, at indtil en vis Grad Livet og Individerne ere en Virkning af Institutionerne. Hvis Lovens Virkning bliver, at Kvinden faar større Selv-følelse, en mere hæderlig Stilling i Familien og Samfundet, er det billig købt, selv om en eller anden Arvekapital gaar i Løbet. Den værste Fare for Kvindernes Formue vilde for Resten fremkomme fra Slægtninge, der vilde søge at drage Nytte af den, altsaa netop fra dem, hvem Justitsministeren nærmest tænkte at bruge til Kuratorer. Nu da Spørgsmaalet om Kvindernes Myndighed var blevet rejst, vilde han ikke lade det falde igen. Gaar det ikke igennem i denne Sam-ling, vil det gaa igennem i næste; men Ministerens Tanke om at lade dem ansøge om vedvarende Umyndighed, vilde han ikke gaa med til at give Plads i Loven, da den vilde forfuske Princippet \*\*).

Han endte med at opfordre Medlemmerne til at udtale sig om, hvorvidt de samstemmede med Udvalget, og han

---

\*) En norsk Lov af 11. April 1863 optog den Ordning, som Danmark fik 1857; men 1869 nedsattes Myndighedsalderen for begge Køn til 21 Aar, saa Norge fik igen Forspringet. En svensk Lov af 15. Juni 1858 gjorde ugifte Kvinder myndige med det fyldte 25. Aar, naar de ønskede det, medens en Lov af 16. Novbr. 1863 nøjedes med at tillade dem at frasige sig denne Ret. 1884 sattes Myndighedsalderen til 21 Aar, ligesom for Mændene.

\*\*) Denne Tale staar i Forhandlingerne paa Landstinget. Sp. 404—13.